

przepływu informacji na temat doświadczeń związanych z działaniami legislacyjnymi wobec małżeństw mieszanych. Zdecydowanie wybrzmiał też postulat o konieczności tworzenia owego „laboratorium jedności” przede wszystkim na płaszczyźnie współpracy pomiędzy duchownymi poszczególnych Kościołów na danym terenie.

W podsumowaniu konferencji ks. prof. Józef Budniak podkreślił, że dążenie do jedności oznacza włączenie się do Modlitwy Arcykapłańskiej Jezusa: *aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w Tobie* (J 17,21-22), która jest zobowiązaniem dla chrześcijan, a jednocześnie stanowi nieodłączne zadanie Kościoła. Drogą do tego jest modlitwa, która – jak pisze Jan Paweł II w encyklice ekumenicznej *Ut unum sint* – powinna być zawsze „wyrazem tego niepokoju, który jest tęsknotą za jednością, a więc jedną z koniecznych form miłości, jaką żywimy do Chrystusa i do Ojca bogatego w miłosierdzie. Modlitwa powinna mieć pierwszeństwo na tej drodze [...], którą podejmujemy wraz z innymi chrześcijanami” (nr 102).

Na koniec ks. dr hab. Andrzej Pastwa podziękował wszystkim prelegentom za wygłoszone referaty, a uczestnikom za wkład w dyskusje.

Ratyfikowanie wspomnianego na początku tego sprawozdania projektu dokumentu Kościoła katolickiego i Kościołów zrzeszonych w Polskiej Radzie Ekumenicznej nt. małżeństw osób o różnej przynależności wyznaniowej bez wątpienia przyczyni się do uregulowania postępowań w tej dziedzinie. Wymaga to jednak jeszcze czasu, i jak poinformował ks. bp Stanisław Pawłowski, dalsze losy dokumentu zależą od tego, czy PRE i KEP zgłoszą zastrzeżenia. Następnie, jeśli wcześniej zostanie on zaakceptowany, najprawdopodobniej dokument ten będzie skierowany do odpowiednich dykasterii watykańskich, by uzyskać akceptację. Przed nami więc jeszcze miesiąc zanim dokument zostanie podpisany.

**Mariola Teresa Kozubek, Uniwersytet Śląski**

### **Rodzina polska na emigracji w duszpastersko-społecznej refleksji**

(Katowice 12 maja 2011)

12 maja 2011 roku na Wydziale Teologicznym UŚ w Katowicach odbyła się konferencja naukowa pt. „Rodzina polska na emigracji w duszpastersko-społecznej refleksji”, zorganizowana przez Zakład Teologii Pastoralnej i Historii Duszpasterstwa WTL UŚ przy współpracy Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach oraz Wyższej Szkoły „Humanitas” w Sosnowcu. W programie konferencji miały miejsce następujące wystąpienia: ks. prof. UŚ dra hab. Ireneusza Celarego (WTL UŚ) pt. „Rodzina polska za granicą wobec wyzwań współczesnej kultury postmodernistycznej”, ks. dra Henryka Olszara (WTL UŚ) pt. „Polskie wychodźstwo w Zagłębiu Ruhry. Emigracja zarobkowa do pracy w górnictwie”; prof. UE dr hab. Aldony Frączkiewicz-Wronki (UE) pt. „Migracja na Śląsku – skala, dynamika

i konsekwencja zjawiska”, prof. UŚ dra hab. Mariana Mitręgi (WNS UŚ) pt. „Migracja zastępcza – społeczno-ekonomiczny wymiar europejskiego ruchu wędrownicowego”, prof. dra hab. Krystiana Wojaczka (WTL UO) pt. „Duszpasterstwo małżeństw w sytuacji rozłąki z przyczyn ekonomicznych” i ks. prof. dra hab. Alojzego Drożdża (WTL UŚ) pt. „Nowe problemy rodzinno-moralne związane z migracją”.

W swych wystąpieniach prelegenci zwrócili m.in. uwagę na to, że zmiana systemu politycznego w Polsce po roku 1989 obudziła wiele nadziei, które niestety nie zostały zrealizowane. Także wejście Polski w struktury Unii Europejskiej w 2004 roku nie rozwiązało trudnych kwestii społecznych, takich jak bezrobocie czy niewystarczające zarobki. Duża liczba Polaków zdecydowała się zatem na emigrację, która szczególnie w ostatnim dwudziestolecu stała się w Polsce zjawiskiem masowym. Szacuje się, że obecnie ok. 15 milionów osób na świecie przyznaje się do polskiego pochodzenia.

Zjawisko masowej emigracji lub nawet jedynie czasowej migracji Polaków, doprowadziło też do poważnych konsekwencji w ich życiu małżeńskim i rodzinnym. Zdaniem demografów, w rozłące żyją dziś tysiące polskich małżeństw. Co gorsza naukowcy prognozują, że rozpadnie się co trzecia emigracyjna rodzina. Badania wskazują ponadto na zjawisko eurosierot, czyli dzieci, które mają rodziców, ale w rzeczywistości czują się sierotami z racji wyjazdu rodzica lub rodziców. Te i inne problemy związane ze współczesną emigracją polską winny stać się dzisiaj przedmiotem szczególnej troski Kościoła i państwa.

Warto też zwrócić uwagę na słowo pasterzy Kościoła w Polsce, którzy m.in. w liście pasterskim na Niedzielę Świętej Rodziny w 2008 roku podkreślili, że należą dzisiaj:

Kochać rodzinę, to znaczy umieć cenić jej wartości i możliwości i zawsze je popierać. Kochać rodzinę, to znaczy poznać niebezpieczeństwa i zło, które jej zagraża, aby móc je pokonać. Kochać rodzinę, to znaczy przyczyniać się do tworzenia środowiska sprzyjającego jej rozwojowi. Zaś szczególną formą miłości wobec dzisiejszej rodziny chrześcijańskiej, kuszonej często zniechęceniem, dręczonej rosnącymi trudnościami, jest przywrócenie jej zaufania do siebie samej, do własnego bogactwa natury i łaski, do posłannictwa powierzonego jej przez Boga (28 XII 2008).

Organizatorzy konferencji serdecznie dziękują wszystkim pracownikom naukowym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach, Wyższej Szkoły „Humanitas” w Sosnowcu oraz gościom, którzy zechcieli wziąć udział w tej konferencji oraz przygotowali artykuły do publikacji, które w najbliższym czasie ukazać się w formie monografii naukowej w Wydawnictwie św. Jacka w Katowicach.

Należy mieć nadzieję, że konferencja oraz planowana publikacja staną się przyczynkiem do dalszej refleksji nad sytuacją polskiej rodziny na emigracji i bodźcem do podejmowania działań wspierających jej trwałość i rozwój.

**Ks. Ireneusz Celary, Uniwersytet Śląski**